

מ"ת 34922/03/17 - מדינת ישראל נגד תאמר אבו זאיד, אחמד אבו זאיד

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 34922-03-17 מדינת ישראל נ' אבו זאיד (עציר) ואח' 05 אפריל 2017

ת"פ 34888-03-17

מספר פל"א 20084/2017 מספר פל"א 107233/2017 מספר פל"א

107239/2017 מספר פל"א 115147/2017

לפני כבוד השופט אייל כהן
המבקשת מדינת ישראל

נגד המשיבים
1. תאמר אבו זאיד (עציר)
2. אחמד אבו זאיד

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד מעיין דואק

ב"כ המשיבים עו"ד ישראל קליין

המשיב 1 הובא על ידי השב"ס

המשיב 2 התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה - בעניינו של משיב 1

באשר לטענת המשיב, כי הוא הוכה בבית המעצר, אני מפנה את הענין לבדיקת רשויות שב"ס. חזקה על הסנגור כי יפעל אל מול הגורמים המתאימים על מנת לברר סוגיה זו, שאינה בגדר סמכותי.

לגופו של תיק - ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר לאור האמור בכתב האישום ולאור עברו הפלילי של המשיב, כמו גם לדברי התובעת לכאורה מן הדין לעצרו עד לתום ההליכים. לכאורה, אכן המדובר במקרה בו

עמוד 1

ניתן להורות על מעצר כאמור, אף ללא קבלת תסקיר. יחד עם זאת, בשים לב לדברי הסנגור באשר לטרגדיה הקשה והכפולה שפקדה את המשיב, ואפשר לפנים שורת הדין, אני נעתר לבקשת ההגנה, ומורה על קבלת תסקיר בעניינו של המשיב. אדגיש, כי אין בכך כדי לקבוע כל מסמרות באשר להחלטתי הסופית, ואף למעלה מכך נדמה כי המשיב יצטרך לצלוח משוכה גבוהה ביותר, על מנת שלא אורה על מעצרו, גם בשים לב לפסיקה הנוהגת באשר לסוחרי סמים.

נדחה ליום 4/5/17 שעה 10:00.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לשירות המבחן אשר ימציא התסקיר עד למועד הדיון.

המשיב 1 יובא על ידי השב"ס.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ז, 05/04/2017 במעמד הנוכחים.

אייל כהן , שופט

החלטה - בעניינו של משיב 2

נגד המשיב ואביו (המשיב 1), הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות שעיקרן סחר סם. בעניינו של משיב 2, מיוחסים לו האישומים 6, 7 ו- 9 בלבד.

על פי הנטען בחלק הכללי - במועדים הרלוונטים התגוררו המשיבים בביתם שבלוד. נטען כי הבית שימש כתחנת סמים פעילה. כמו כן, צוין בחלק הכללי כי המשיב 1 ובנו האחר, החזיקו במכשיר טלפוני אשר שימש אותם לצורך ממכר סמים.

באשר לאישום 9 - באישום זה מואשם המשיב, יחד עם אביו, בהכשלת שוטר ושיבוש מהלכי משפט. ציינתי בפני הצדדים במהלך הישיבה האחרונה כי לטעמי ממקרא עובדות כתב האישום לא עולה כי בוצעו עבירות כלשהן בהתייחס למשיב 2. בקצרה אציין כי נטען קיומה של עבירת שיבוש מהלכי משפט בכך שעם הגעת שוטרים לבית, השליכו המשיבים דבר מה שאינו ידוע למאשימה אל תוך אש. סבורני, כי כאשר המאשימה אינה יודעת לציין מה הושלך לאש, הרי שלא יכולה להתגבש עבירה של שיבוש מהלכי משפט. בהקשר זה, יש להבחין היטב בין חשד ואף גבוה לביצוע עבירה, לבין רף ראיתי הנדרש לשם הרשעה בפלילים וליסוד סביר להרשעה כאמור.

באשר לאמור בסעיף 3 לאישום 9 לכתב האישום - הרי צוין בסעיף 4, כי האמור בסעיף 3 מגלם הכשלת שוטרים ואולם ממקרא הסעיף עולה כי משיב 2 לא פצה את פיו לכאורה ולא אמר דבר ומשום כך, לטעמי גם כאן לא התגבשה כל עבירה. התובעת המלומדת הציגה בפני ראיות המלמדות על כי באותן נסיבות בוצעו עבירות כנטען, ואף ציינה כי המאשימה תשקול את תיקון כתב האישום. ביהמ"ש אינו נהוג לבחון קיומן של ראיות לכאורה, אלא אל מול המיוחס לנאשם בכתב האישום. לעת זו לא רק שלא מצאתי שקיימות ראיות לכאורה באישום ה- 9 אלא שלא מצאתי כאמור כי מתגלה עבירה כלשהי. ככל שיתוקן כתב האישום, פתוחה הדרך בפני הצדדים לטעון בפני בדבר קיומן של ראיות או העדרן בשים לב לניסוח כתב האישום המתוקן.

באשר לאישומים 6 ו-7 - המדובר בשניהם במכירת סמים לכאורה לקטין נ.ג. התשתית הראייתית בהקשר זה היא עדותו המפלילה של נ.ג. אשר הפליל את המשיב ואף זיהה את תמונתו בחקירתו. ממקרא הראיות עולה בדיקה חקירתית של הטלפון ה"מבצעי" לכאורה, היא שהביאה את המשטרה להתוודא דבר קיומו של הקטין. לדברי התובעת היות ואותו קטין קשור לטלפון ה"מבצעי", ובהתאם לאמור בהודעותיו הרי שהמדובר במי שלכאורה רכש סמים מאנשים שונים ולרבות לכאורה מהאנשים שבבית משפחת המשיב. בהקשר זה אציין כי הקטין מסר בהודעותיו כי רכש סמים משני צעירים, האחד שגובהו כפי גובהו של העד, והאחר עם זיפים. לטעמה של התובעת לא נפל פסול בהליך זיהויו של העד את משיב 2. ולחילופין, ככל שהזיהוי לא נערך כדת וכדין עדיין די בראיות הקיימות כדי לבסס ראיות לכאורה באופן מלא.

ב"כ המשיב סבור כי נפל פגם ממשי בהליך הזיהוי באשר החוקר הציג בפני העד תמונה אחת בודדות של חשוד, ובכך למעשה פגם ביכולתו לשפוך אור ממשי ומהימן בדבר זהות האיש ממנו רכש סמים.

הסנגור מדגיש כי המשיב טוען לחפותו, כי הקטין טען גם כי רכש סמים מבחור שמנמן כבן 20, והמשיך וציין כי מדובר במתחם מגורים שבתוכו שוהים אנשים רבים, גם מבוגרים וגם צעירים. לטעמו של הסנגור, בנסיבות אלה היה הכרח בקיומו של מסדר זיהוי שאמור היה להיערך על פי הדין. בהקשר זה, יש להעיר כפי שצינתי בפרוטוקול הדין מיום 27/3/17 התרשומתי היא כי המשיב הוא אדם רזה, לטענתו משקלו כ- 55 ק"ג וגובהו 1.80 מטר. עם זאת, אינני מוצא נפקות רבה לסוגיית "הבחור השמנמן" שכן חומר החקירה מעלה כי העד אינו קושר את אותה דמות למשיב עצמו.

בנסיבות שבפני, עמוד התווך המרכזי של התשתית הראייתית לחובת המשיב, היא שאלת זיהויו על ידי עד יחיד ובודד אשר רכש ממנו לכאורה סמים בשלוש הזדמנויות שונות. דומני כי אין חולק, כי לא ניתן לקבוע בנסיבות אלה כי בין העד לבין המשיב קיימת היכרות מוקדמת אלא המדובר בהיכרות מצומצמת וקצרת טווח.

בשלב המעצר די שבית המשפט משתכנע מקיומו של סיכוי סביר להרשעה ואין הוא נדרש לשאלות מהימנות. כך גם באשר לסוגיית זיהוי, שכן בהליך העיקרי יקבע האם זיהויו של נאשם מהימן, אם לאו (בש"פ 6742/10 אבו הבירה נ' מדינת ישראל, מיום 27.9.10).

מושכלות יסוד הן, כי מטרתו של מסדר זיהוי היא לבחון באופן אובייקטיבי ככל הניתן את מהימנות זיהויו של העד המזהה. הואיל ומשקל הזיהוי עשוי להיות מכריע, נדרשת הקפדה יתרה על הכללים בדבר ביצועו. ראוי לקיים מסדר זיהוי חי,

בנוכחות סניגור. בנסיבות מיוחדות ניתן לערוך מסדר זיהוי בתמונות, בו תימצא תמונת החשוד יחד עם תמונות אחרים עימם הוא חולק דימיון חזותי (ראו: בש"פ 4739/01 **ראובנוב נ' מדינת ישראל**, פד נה(5), 481). עצם עריכתו של מסדר תצלומים, מקום שניתן וראוי היה לקיים מסדר חי, איננו שולל מן המסדר שנערך את ערכו הראייתי, ואת משקלו של מסדר הזיהוי יש לקבוע על-פי כלל הנסיבות שבהן נערך (בש"פ 5980/01 **רמזי קאסם נ' מדינת ישראל**, פד נו(1), 433). כשמספר אנשים מזהים חשוד במסדר זיהוי תמונות, משקלו של הזיהוי גובר עוד ועוד (בש"פ 7686/03 **רפייב נ' מדינת ישראל** (מיום 9.9.03)).

אין להציג תמונה בודדת בפני עד מזהה, שכן הצגה כאמור פוגמת ביכולתו לשמש כעד מזהה במסדר זיהוי. הצגת תמונה בודדת "משחדת" את זכרונם של העד ויש בה כדי לפגום במהימנות הזיהוי, אף אם הזיהוי המאוחר נערך כדת וכדין (ע"פ 420/81 **עמרם כהן נ' מדינת ישראל**, פד"י לו (2), 29; ע"פ 158/66 **בולקין נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד כ(4), 393).

בהתקיים היכרות מוקדמת בין העד לבין הנאשם, אין צורך במסדר זיהוי וניתן להסתפק בפעולת "הצבעה", אשר נסמכת על מהימנותו של העד. עם זאת יתכן כי במקרה נתון על אף האמור, יוותרו סימני שאלה האופפים את תהליך הזיהוי (בש"פ 4033/15 **אבו מדיעם נ' מדינת ישראל**, מיום 18.6.15).

במקרה שבפניי היה המשיב בגדר חשוד, ואף על פי כן לא נערך מסדר זיהוי חי, או מסדר תמונות. אף לא הייתה היכרות מוקדמת המצדיקה פטור ממסדר זיהוי. משכך, הצגת תמונת המשיב בפני העד עלולה מטבעה לפגום במשקל זיהוי את המשיב ולהביא לקביעה בדבר חולשה ראייתית.

סבורני כי בנסיבות מדובר בפגם של ממש. לא הובא בפני כל טעם ענייני מדוע נמנעה היחידה החוקרת מעריכת מסדר זיהוי. קיים משנה חשיבות לערוך מסדר כראוי, כאשר עסקינן בעד מפליל יחיד, וכאשר כל התשתית ראייתית נסמכת על עדותו ושאלת יכולתו לזהות נאשם באופן מהימן.

בלא קשר לתוצאה הקונקרטית של ההליך שבפני, הואיל והדבר שב ונשנה לאחרונה בתיקים שונים, אני מוצא לנכון לציין בפני המבקשת, כי יש להקפיד על עריכת מסדרי זיהוי. כך הדבר בכל מקרה בו אין מדובר באופן ברור בחשוד המוכר היטב לעד המזהה, באופן המצדיק "הצבעה" עליו בלבד.

לא רק שאין להסתפק בהצגת תמונה בודדת בפני העד, אלא יש להפנים כי הצגה כאמור פוגמת הלכה ולמעשה בחקירה וביכולת להגיע לחקר האמת. "קיצור דרך" כאמור שוחק בזכויות נאשמים וחשודים, בניגוד לדין. על פי כל פרמטר, אין הוא מוצדק. עריכת מסדר זיהוי- ולו מסדר תמונות- הינה הליך חקירתי מתבקש, שאינו דורש באופן יחסי משאבים רבים, ואף לו דרש, לעיתים אין מנוס מקיומו. קל וחמר נכון הדבר כאשר עמוד התווך של התשתית הראייתית עליה נסמכת המבקשת לחובת הנאשם, הוא שאלת זיהוי. ככלל, טוב תעשה המבקשת אם תקיים מסדר זיהוי גם כאשר לכאורה פטורה היא מלעשותו.

במקרים רלבנטיים מתבקש כי ייערך עימות בין עד מזהה למי המופלל על ידו. יש והחשוד לא רק מכחיש בחקירתו את המיוחס לו, אלא מתריס בפני החוקרים כי "ביאו" בפניו את העד המפליל. במקרה כאמור ראוי לערוך עימות, ולפחות לבחון עם העד המזהה, האם נכון הוא לקיים עימות.

קיומה של חקירה חסרה ופוגענית, גם באופן המתואר מעלה, מקשה על כל הנוגעים בדבר וראש וראשונה, בנאשמים שמעצרים מוארך, לעיתים לשווא, לצורך בירור עניינם. אל למבקשת לצפות כי בית המשפט יגלה בהכרח הבנה לקיומם של פגמים מעין אלה, הניתנים לאיון בדרך קלה ופשוטה, כל עוד לא הוצג טעם ממשי מדוע יש לעשות כן.

על התביעה להנחות את גורמי החקירה בהתאם, ולהביא את האמור במניין שיקוליה, בטרם ייחתמו כתב אישום ובקשה למעצר עד לתום ההליכים, במקרה נתון.

סיכומי של דבר, לאחר עיון בחומר הראיות ובדגש על זה המקום את יריעת המחלוקת, סבורני כי נפל פגם ממשי בהליך זיהוי של המשיב המגיע כדי קביעה בדבר חולשה בראיות ברמה בינונית.

העתק החלטתי זו יועבר לעיונה של ראש שלוחת המעצרים.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ז, 05/04/2017 במעמד הנוכחים.

אייל כהן , שופט

החלטה - בעניינו של משיב 2

מלכתחילה הגיע המשיב 2 לאולמי עם הגשת כתב האישום ובקשה למעצרו כאשר הוא משוחרר בתנאים.

באופן תמורה לטעמי, נאותה המשטרה להסתפק בתנאי מעצר בית ללא כל פיקוח.

בהחלטתי מהיום בסוגיית הראיות, קבעתי כי קיימת חולשה בעלת עוצמה בינונית. קביעה זו, הן על פי הדין והן על פי השכל הישר, חייבת להיות מתורגמת להקלה ולו מסויימת בתנאי שחרור.

המבקשת לא רק שהסכימה כי המשיב ישהה כל העת ללא פיקוח, אלא לטעמי לא קיימה בעניינו של המשיב חקירה כהלכתה והדבר מצא את ביטויו בקביעתי בדבר חולשה ראיתית.

אזכיר, כי המשיב בחור צעיר אשר על פי הנטען קליע שנורה לעברו מצוי לגופו וזקוק לטיפולים שונים אותם הוא מבצע בלווית אימו, ידיו עם פלטינות. נסיבות חייו אינן פשוטות באשר אחיו נרצח וחלק מבני משפחתו מעורבים כאמור בפלילים ולו לכאורה.

לא ניתן לאחוז במקל בשתי קצוותיו. מחד גיסא, לטעון כי עבירות סמים בוצעו תחת עינה הפקוחה של האם ומאידך גיסא, לא להגיש נגדה כתב אישום. אני ער לחלוטין לכך שעל פי הנטען בית המשפחה שימש כתחנת סמים אך המבקשת עצמה היא שלא עררה על החלטה להותיר את המשיב באותו בית אף ללא פיקוח.

בנסיבות הענין, לא מצאתי פגם במפקחת המוצעת.

אני תקווה כי הסנגור ישכיל במהלך העת הקרובה להציע מפקחים ראויים נוספים.

לאור שפיטרת לעיל, גם בהחלטתי הקודמת, אני מוצא לנכון להורות על שינוי בתנאי השחרור באופן שבו מעתה ישהה המשיב כל העת תחת פיקוח ועם זאת, ישהה במעצר בית לילי כמפורט להלן.

לאור האמור, המשיב ישהה החל מעתה בכתובת החלופה במעצר בית לילי בפיקוח אימו שפרטיה לעיל וזאת מידי יום בין השעות 20:00 ועד 06:00 בבוקר שלמחרת. בשאר שעות היממה יוכל המשיב לנוע לכל מקום ובלבד שיהא בפיקוח אימו.

תנאי לפיקוח הוא חתימת המפקחת המוצעת על ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪.

יתר התנאים יותרו על כנם.

הואיל והמפקחת הגיעה היום לאולמי ללא תעודת זהות, והואיל וביכולתי לזהותה כמו גם התובעת והסנגור, אני מתיר לסנגור לזהותה בפני מזכירות ביהמ"ש לצורך חתימה על ערבות צד ג'.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ז, 05/04/2017 במעמד הנוכחים.

אייל כהן , שופט

החלטה

הגם שבקשתה תובעת אינה מוכתרת כבקשה לעיכוב ביצוע בפועל זוהי מהותה. לא אוכל להעתר לבקשה כאמור, שכן לא קיים מתווה נורמטיבי המאפשר זאת. ואילו הורתי כאמור הייתי עושה פלסטר עת הוראת סעיף 55 לחוק המעצרים. משכך, הבקשה נדחית.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ז, 05/04/2017 במעמד הנוכחים.

אייל כהן, שופט